

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12C/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811204169
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5811204169.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcov: 1/ A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D., 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. XXX/XX, D., 3/ E. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, D., 4/ A. B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, X, D., / L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. C. XXX/X, D., a 6/ O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, D., žalobcovia 1/ až 6/ zastúpení splnomocneným zástupcom: TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o. so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 47239000, proti žalovanému: ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo so sídlom Tvrdošín, IČO: 00 191 175, zastúpený splnomocneným zástupcom.: Mgr. Igor Palider, advokát so sídlom Klinec II 215/29, Zubrohlava, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I/ Súd u r č u j e, že žalobcovia 1/ až 6/ sú vlastníkami pozemkov: E-KN parcela č. XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 441 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 288 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX, zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. R. XXX, evidovanej v PKV č. 1, D., E-KN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 2590 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 260 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXX, evidovanej v E. R. X, D., E-KN parcela č. XXXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere 2465 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/XX - trvalé trávne porasty o výmere 1854 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 337 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. K1-46/2013 zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 1627 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. R. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 260 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 18676 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty o výmere 11414 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 408 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 667 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 948 m2, ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo

dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 5477 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 331 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 102 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 2573 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX, lesné pozemky o výmere 57977 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 4894 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX, lesné pozemky o výmere 1624010 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 4658 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX, zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 82705 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 67763 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX- lesné pozemky o výmere 28256 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 73642 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 1208473 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 8351 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 4195 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa XX.X.XXXX bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 6990 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, Tvrdošín, E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 14228 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 997 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, Tvrdošín, E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 8380 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parc. č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., E-KN parcela č. XXXX - lesné pozemky o výmere 918381 m², ktorá podľa identifikácie parciel Správy katastra Tvrdošín č.j. Q./XXXX zo dňa 13.2.2013 bola vytvorená z pôvodnej PK parcely č. XXXX, evidovanej v PKV č. X, D., všetky zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. D. patria do vlastníctva žalobcu 1/ v podiele 13639/999999, žalobcu 2/ v podiele 4639/999999, žalobcu 3/ v podiele 2165/999999, žalobcu 4/ v podiele 1202/999999, žalobcu 5/ v podiele 1068/999999 a žalobcu 6/ v podiele 987/999999.

II/ Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom 1/ až 6/ trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 26. 7. 2011, ktorej zmenu súd pripustil uznesením č.k. 7C/79/2011-628 zo dňa 11. 12. 2013 , po čiastočnom späťvzati žaloby (uznesenie č.k. 7C/79/2011-697 zo dňa 11. 12. 2014) žalobcovia 1/ až 6/ žiadali, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Žalobu odôvodnili tým, že na tzv. polohluchom liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. D. je ako vlastník evidovaný žalovaný v podiele 1/1, pretože v poznámke na tomto LV je uvedené „ Ostatné pozemky v k.ú. D. zapísané v listine Z 819/94 zo dňa 10. 3. 1958 (PK vl. č. 1, 630, 935) „ a v časti A tohto listu vlastníctva je zapísaná C KN parcela č. XXXX/X – trvalé trávne porasty o výmere 390 m² . Na tzv. hluchom liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. G. je ako vlastník evidovaný žalovaný, v poznámke ktorého je uvedené „ Ostatné pozemky v k.ú. G., zapísané v listine Z 819/94 zo dňa 10. 3. 1958 (PK VI. č. 287)“. Vzhľadom na skutočnosť, že v PK vložke č. XXX pre k.ú. K. a v PK vložke č.X k.ú. D. sú ako vlastníci zapísaní Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín, je nesporná skutočnosť, že žalovanému nemohlo nikdy vzniknúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zapísaným v PK vložkách č. X, XXX N. XXX a rovnako je tomu aj na LV č. XXX pre k.ú. G.. Uvedená poznámka bola na list vlastníctva č. XXXX pre k.ú. D. a na LV č. XXX pre k.ú. G. zapísaná na základe listiny S. XXX/XX zo dňa 10. 3. 1958, pričom táto listina nie je dostačujúca ako doklad preukazujúci vlastníctvo žalovaného, pretože v tejto listine nie je ani zmienka o vlastníckom práve žalovaného. Vytvorenie LV č. XXX k.ú. G. a zápis poznámky na uvedenom LV rovnako ako aj zápis poznámky na LV č. XXXX k.ú. D. je v rozpore s obsahom listiny S. XXX/XX a dokonca je táto poznámka nad rámec listín tvoriacich záznamovú listinu S. XXX/XX. Postup zápisu záznamovej listiny S. XXX/XX vtedajšou Správou katastra Dolný Kubín nebol v súlade s právnymi predpismi, pretože nebola predložená žiadna listina preukazujúca vlastnícke právo žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu a predložené listiny nespĺňali náležitosti ani vtedajších, ani súčasných právnych predpisov. Vytvorenie tzv. hluchého listu vlastníctva už nemá opodstatnenie a je v hrubom rozpore s platnými právnymi predpismi upravujúcimi úsek katastra nehnuteľností. Čo sa týka vlastníctva žalobcov 1/ až 6/, tak vlastnícke právo Urbárskych spoluvlastníkov je zapísané v PK vložke č. X k.ú. D. N. E. č. XXX pre k.ú. K., kde je uvedené pod č. XXXX zo dňa XX. XXX. XXXX „ spoločné užívanie nižeuvedených častí majetku sa vykonáva podľa pravidiel, nariadených v zmysle XIX. článku zákona z roku 1898 . Z tohto spoločného majetku na jednotlivých urbárikov pripadajúce podiele boli pripísané k jednotlivým pozemnoknižným majetkovým podstatám „ . Z týchto zápisov vyplýva, že sa jedná o nedeliteľný urbársky majetok – les a pastvina, patriaci bývalým tvrdošinským urbárikom. Túto skutočnosť preukazujú aj stanovy bývalých urbárskych majetkov I. a II. pohraničnej oblasti obce D. „ o vedení hospodárskych záležitostí nedeliteľných spoločne používaných lesných majetkov „ , ktoré boli stanovené v zmysle zákonného článku XIX/1898 na ustanovujúcej schôdzi majiteľov dňa 8. 10. 1906, v ktorých je uvedené, že urbársky majetok obce D. v I. a II. pohraničnej oblasti je nedeliteľný, spoločne používaný lesný majetok, na vedenie hospodárskych záležitostí ktorého sa vzťahujú tieto stanovy podľa zákonného článku XIX/1898. Je nespochybniteľné, že na majetok právneho predchodcu Urbárskych spolumajiteľov, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín sa vzťahoval zákonný článok XIX/1898 o štátnom spravovaní obecných a niektorých iných lesov a hôľ, ako aj o úprave hospodárskej správy spoločne užívaných lesov, ktoré sú nedielnym vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbárikov v ustanovení § 25 upravuje, že hospodárske veci spoločne užívaných lesov a holých plôch, ktoré sú nedielnym vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbárikov, spravuje zhromaždenie spolumajiteľov podľa pravidiel utvorených v zmysle tohto zákona a teda na subjekt, t.j. bývalých urbárskych spolumajiteľov obce Tvrdošín sa nemohol vzťahovať zákonný článok X/1913 o nedielných spoločných pastvinách, v zmysle ktorého sa v ustanovení § 1 uvádza, že podielníci sú v zmysle tohto zákona povinní pretvoriť sa na spoločenstvo za účelom správy vecí vyplývajúcich zo spolumajiteľstva. Neexistuje žiadny doklad, že Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín vytvorili pasienkový útvar. Medzi tie pasienkové útvary, ktoré boli povinné podľa tohto zákona vytvoriť spoločenstvo, patrili spoločné pasienky bývalých urbárikov a spoločné pasienky komposesorátov. Nakoľko v PKV č. XXX pre k.ú. K. ani v PKV č. 1 k.ú. D. nie je zapísaná žiadna poznámka v zmysle zákonného článku X/1913, považujú za dokázané, že na nehnuteľnosti uvedené v uvedených PKV sa zákonný článok X/1913 nevzťahoval. V PKV č. XXX pre k.ú. K. je pod J. zapísaná poznámka podľa zákona č. 2/1958 Sb. , ako aj v PKV č. X k.ú. D. pod J., čiže subjekt, na majetok ktorého sa táto poznámka zapísala, nezanikol podľa ust. zákona č. 81/1949 Sb., ale zanikol podľa zákona č. 2/1958 Zb. Podľa § 3 ods. 4 je uvedené, že okresný súd zapíše vlastníctvo a iné práva k nehnuteľnému majetku uvedenému v § 2 na jednotné družstvo, na jeho návrh, bez tiarch s odvolaním sa na tento zákon. Takýto zápis v PKV č. XXX k.ú. K. ani v PKV č. X k.ú. D. nie je , čo potvrdzuje, že v danom prípade sa na tieto nehnuteľnosti nevzťahoval zákon č. 81/1949 Sb., ale došlo len k prevzatiu nehnuteľností do jeho užívania, tak ako s tým počíta § 5 ods. 1 tohto zákona, že okresný národný výbor uvedie jednotné družstvo do užívania majetku uvedeného v § 2. Účinnosťou zákona č. 49/1959 Sb. o jednotných roľníckych družstvách došlo ex lege k obnove individuálneho vlastníctva niekdajších urbárikov (alebo ich právnych nástupcov) dňom 1. 10. 1959. To znamená, že žalovaný ako právny nástupca JRD so sídlom v Tvrdošíne žiadne nehnuteľnosti neprevzalo, pretože JRD v Tvrdošíne už nič nevladilo, z dôvodu zákonného obnovenia individuálneho vlastníctva niekdajších urbárikov.

2. Rozsudkom č.k. 7C/79/2011-800 zo dňa 21. 9. 2016 súd žalobu zamietol a žalobcov 1/ až 6/ zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 9Co/28/2017 zo dňa 30. 3. 2017 tento rozsudok potvrdil a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

3. Na dovolanie žalobcov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Cdo/132/2018 zo dňa 18. 12. 2019 oba uvedené rozsudky zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Po tom, čo sa vec vrátila z dovolacieho súdu na ďalšie konanie, súd vec opätovne prejednal. Z vykonaného dokazovania súd konštatuje, že žalobcovia 1/ až 6/ zotrvali na svojej žalobe o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, špecifikovaným vo výrokovvej časti I/ rozsudku. Žalobcovia tvrdili, že majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení z dôvodu, že existuje duplicita zápisu ich vlastníctva k dotknutým pozemkom, pretože okrem nich je ako vlastník týchto pozemkov v katastri nehnuteľností evidovaný aj žalovaný. Žalobcovia 1/ až 6/ tvrdili aj, že sú právnymi nástupcami pôvodných vlastníkov – členov zrušeného útvaru Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín, ktorý je zapísaný v pozemkovej knihe ako vlastník sporných pozemkov. Žalobcovia tvrdili, že tento útvar bol zrušený až zákonom č. 2/1958 Sb., ktorým došlo k obnoveniu individuálneho vlastníctva jednotlivých členov útvaru Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín, a to dňom účinnosti tohto zákona.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Tvrdil predovšetkým, že žalobcovia nemajú na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pretože neexistuje duplicita zápisu vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré sú predmetom žaloby. Uviedol tiež, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno ohľadne nadobudnutia vlastníctva dotknutých pozemkov. Tvrdil, že on - žalovaný nadobudol vlastnícke právo k dotknutým pozemkom ako pasienkovým nehnuteľnostiam podľa rozhodnutí bývalého okresného národného výboru podľa zákona č. 81/1949. Z úpravy uvedeného zákona podľa žalovaného vyplýva, že za účinnosti tohto zákona prešli na zriadené jednotné roľnícke družstvá pozemky pasienkového charakteru a členovia urbárskych spoločností sa stali členmi jednotných roľníckych družstiev. Žalovaný tvrdil, že jeho nadobúdací titul z roku 1958 nie je nulitné rozhodnutie, pretože aj zo strany samotných urbárikov až do uplatnenia reštitučných nárokov v roku 1992 nikto si neuplatnil žiadny žalobný návrh, ktorým by spochybnil nadobudnutie týchto pozemkov právnym predchodcom žalovaného. Žalovaný tvrdil, že do užívania dotknutých pozemkov vstúpil v roku 1957 na základe rozhodnutia okresného národného výboru o odovzdaní týchto pozemkov družstvu a nerušene ich užíval až do roku 1991 a preto nadobudol tieto pozemky vydržaním. Žalovaný ešte tvrdil, že jeden zo žalobcov – žalobca 2/ - si na pozemky, ktoré sú predmetom žaloby, uplatnil reštitučný nárok, o ktorom doteraz nebolo právoplatne rozhodnuté. Podľa žalovaného žalobe nemožno vyhovieť z dôvodu kolízie s reštitučným konaním, ktoré má prednosť pred súdnym konaním o určovacej žalobe. Podľa žalovaného vyhovie žalobe by bolo narušením právnej istoty jednak reštituentov, ako aj samotnej povinnej osoby. Žalovaný uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcov, že na útvar Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín sa nevzťahoval zákonný článok X z roku 1913. Uviedol, že rozhodnutie z roku 1957, vydané vtedajšími úradmi v rámci ich kompetencie deklarovalo, že na pasienkové nehnuteľnosti bývalých urbárikov sa vzťahuje uvedený zákonný článok.

6. Súd vyhodnotil obranu žalovaného proti žalobe ako nedôvodnú. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, v tejto otázke je súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil v uznesení sp. zn. 4Cdo 132/2018 zo dňa 18. 12. 2019, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie aj rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol v poradí prvý rozsudok potvrdený. Najvyšší súd v uvedenom uznesení uviedol, že zistený fakt už existujúceho duplicitného zápisu vlastníctva v katastri nehnuteľností k predmetným pozemkom, ktorý navodzuje stav nepochybne odporujúci princípu právnej istoty, naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení dostatočne osvedčuje; preto je namieste žiadať, aby súd autoritatívne v rozsudku vyriekol, že určitý právny pomer medzi stranou sporu a dotknutými parcelami existuje alebo neexistuje. Keďže najvyšší súd vo svojom zrušujúcom uznesení vyslovil ohľadne naliehavého právneho záujmu právny názor, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, súd pri rozhodovaní o žalobe vychádzal z toho, že procesný predpoklad naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení je daný.

7. V uvedenom uznesení sa najvyšší súd venoval aj otázke, či je dôvodná námietka žalovaného proti žalobe spočívajúca v tom, že pozemky podliehajú reštitúcii a tá má prednosť pred určovacou žalobou. V bode 14. uznesenia sp. zn. 4Cdo 132/2018 zo dňa 18. 12. 2019 najvyšší súd uvádza, že žalobou

o určenie vlastníckeho práva nemožno obchádzať zmysel a účel reštitučných predpisov, ale na strane druhej existencia špeciálnych reštitučných predpisov nevyklučuje postup podľa všeobecných právnych predpisov; preto tam, kde určovacia žaloba neslúži na obchádzanie reštitučných predpisov, nemožno jej použitie a priori vylúčiť. Pokiaľ sa teda žalobcovia prostredníctvom reštitučných predpisov vrátenia sporných pozemkov nedomáhali, prostredníctvom určovacej žaloby tak môžu urobiť kedykoľvek za predpokladu, že nedošlo k „ strate „ vlastníctva k týmto pozemkom zákonom určeným spôsobom (napr. vydržaním, spracovaním a pod.). Ohľadne konkurencie reštitučného konania vlastníckej žaloby uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Cdo/193/2021 zo dňa 25. 5. 2022, že „ rozhodovacia prax v otázke konkurencie reštitučnej a vlastníckej žaloby je viacmenej ustálená a to najmä s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky a to na nález sp. zn. III. ÚS 16/2012 z 28. 3. 2012, ktorým zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 180/2010, pričom vyslovil názor, že „ reštitučné predpisy neboli vydané pre ten účel, aby spôsobili zánik vlastníckeho práva oprávnených osôb, ale aby im uľahčili obnovenie tohto vlastníckeho práva. Preto, ak došlo k zabratiu majetku štátom bez právneho dôvodu, osoba nestratila svoj vlastnícky vzťah k tomuto majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku resp. finančnej náhrady domáhala žalobou opierajúcou sa o všeobecné predpisy občianskeho práva (podľa nástrojov ochrany vlastníckeho práva – žalôb určovacích, vindikačných, negatívnych a pod. (III. ÚS 178/06) a že zo základných zásad občianskeho práva možno vyvodíť, že v situácii, keď povinnej osobe (štátu) nesvedčí žiadny právny titul nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ostalo naďalej k nehnuteľnosti zachované vlastnícke právo toho subjektu, ktorý bol jej posledným vlastníkom pred dňom zápisu vlastníckeho práva štátu, hoci zápis v evidencii nehnuteľností tomuto nezodpovedá. Tento názor bol vyslovený Ústavným súdom SR aj v náleze sp. zn. II. ÚS 478/2012, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 93/2010 (zriadenie vecného bremena). Na základe uvedených rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný právnym názorom ústavného súdu, od roku 2013 (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 124/2012 zo dňa 25. 4. 2013) rozhoduje tak, že ak došlo k zabratiu majetku štátom bez právneho dôvodu, osoba nestratila svoj vlastnícky vzťah k tomuto majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku, resp. finančnej náhrady domáhala žalobou opierajúcou sa o všeobecné predpisy občianskeho práva. Najvyšší súd ďalej vo svojom rozsudku sp. zn. 1Cdo/193/2021 zo dňa 25. 5. 2022 uvádza, že v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo 511/2015 Najvyšší súd SR skúmal odvolacím súdom prípustná dovoláciu otázku pomeru tzv. všeobecného zákonodarstva a zákonodarstva reštitučného v prípade, v ktorom mal byť daný reštitučný dôvod podľa § 6 ods. 1 písm. p/ zákona o pôde, teda prevzatie veci bez právneho dôvodu. K danej otázke dovolací súd uviedol, že pomer vzťahu reštitučných zákonov a všeobecných právnych predpisov bol už riešený viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR a dospeli v nich k zhodnému právnemu názoru, že reštitučné zákony, aj keď majú vo vzťahu k Občianskemu zákonníku povahu lex specialis, nevyklučujú možnosť, v prípade, ak sa zistí, že ustanovenia lex specialis nemožno na daný prípad uplatniť, domáhať sa ochrany vlastníckeho práva podľa Občianskeho zákonníka (žalobou na určenie vlastníctva, žalobou na vydanie veci a prípadne inou).

8. V prejednávanej príhode žalovaný argumentoval, že žalobou o určenie vlastníctva sa žalobcovia snažia obísť reštitučné predpisy, pretože svoj nárok si mohli uplatniť len v reštitučnom konaní. Žalobcovia s týmto tvrdením nesúhlasili a uvádzali, že pozemky, ktoré sú predmetom žaloby, nepodliehajú reštitúcii, pretože nedošlo k ich odňatiu pôvodným vlastníkom, ale vlastnícke právo pôvodných urbárskych spoluvlastníkov ostalo zachované. Súd z vykonaného dokazovania konštatuje, že žalobcovia 1/ až 6/ sa žalobou domáhajú určenia vlastníctva k pozemkom, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. D. v spoluvlastníckych podieloch, ktoré sú na uvedenom liste vlastníctva evidované ako ich podiely. Ako už bolo uvedené, toto vlastníctvo je zároveň (duplicitne evidované) aj v prospech žalovaného, pretože ten je evidovaný liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. D., kde v časti poznámky na tomto LV je uvedené „ Ostatné pozemky v k.ú. D. zapísané v listine S. XXX/XX zo dňa 10. 3. 1958 (PK vl. č. X, XXX, XXX) . Z identifikácie parciel, ktorú si dali vyhotoviť žalobcovia Okresným úradom v Tvrdošine súd zistil, že pozemky, ktoré sú predmetom žaloby, boli vytvorené z pozemkovoknižných parciel, evidovaných v pozemkovoknižnej vložke č. X pre obec a k.ú. D.. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a žalovaný ani nerozporoval tvrdenie žalobcov, že v pozemkovoknižnej vložke č.X k.ú. D. sú ako vlastníci zapísaní Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín. Z rozhodnutia Okresného úradu Tvrdošín č. 98/00946-017 zo dňa 12. 6. 1998 súd zistil, že v PKN protokole č. X k.ú. D. pod radovým číslom XXX na strane N. je zápis, v ktorom sa uvádza, že „ spoločne užívané nižšie uvedené časti majetku sa vykonávalo podľa pravidiel a nariadení v zmysle zákonného článku XIX/1898 „ . Ďalej sa v uvedenom rozhodnutí uvádza, že túto skutočnosť je možné overiť v stanovách Urbáru Tvrdošín z 8. októbra 1906, ktoré predložili urbarialisti Pozemkovému úradu v Dolnom Kubíne dňa 7. 5. 1996. Ide o stanovy bývalých urbárskych

majetkov I a II pohraničnej oblasti o vedení hospodárskych záležitostí nedeliteľných spoločne užívaných lesných majetkov stanovené v zmysle zákonného článku XIX/1898, v ktorých sú uvedené parcely z PKN, ktoré sú identifikované na parcely pôvodného pozemkového katastra a sú tu tiež uvedené. Stanovy boli odsúhlasené Maďarskokráľovským ministerstvom poľnohospodárstva pod číslom XXXXX, XXXX-X, N.X zo dňa 17. 12. 1909. Pozemkový úrad v citovanom rozhodnutí ďalej uvádza, že takto bol vytvorený majetok urbarialistov v Tvrdošíne, ktorý bol obhospodarovaný podľa II. dielu zákonného článku XIX/1898.

9. V rozsudku sp. zn. 1Cdo/193/2021 zo dňa 25. 5. 2022 najvyšší súd rozoberá aj otázku tzv. urbárskych pozemkov. V bode 46. odôvodnenia uvedeného rozsudku najvyšší súd uvádza, že „ pre objasnenie problematiky týchto pozemkov je nevyhnutné stručne poukázať a zohľadniť aj historické aspekty inštitútu tzv. urbárskych spoločenstiev a tzv. urbárskych pozemkov.

V minulosti sa šľachtická pôda rozdeľovala na dva druhy, a to na pôdu panskú (dominikál), ktorú obhospodaroval vo vlastnej réžii sám zemepán, a na pôdu urbársku (rustikál), ktorá síce patrila zemepánovi, ale bola prenechaná do užívania poddaným označovaným ako urbárnici, pretože povinnosti poddaných voči zemepánovi boli upravené v Urbáre. V roku 1767 bolo vydané nariadenie Márie Terézie s názvom „Milostivý urbár“, ktorým boli určené povinnosti poddaného voči zemepánovi v súvislosti s pôdou, ktorú poddaný užíval.

Urbár bola kniha, v ktorej boli zapísaní poddaní pracujúci na poliach a lesoch zemepánov. Zásadná zmena v urbárskych pomeroch nastala v roku 1848, keď v dôsledku zrušenia poddanstva boli zrušené všetky povinnosti bývalých poddaných voči zemepánovi založené na Urbáre, takže poddaný sa z urbárskeho poddaného stal voči pozemkom v jeho užívaní ich faktickým vlastníkom, pričom potom, ako cisár František Jozef I vydal 2. marca 1853 tzv. Urbársky patent, ktorým bol úplne zrušený dovtedajší urbársky pomer voči zemepánovi, sa niekdajší urbárnici stali aj právnymi vlastníkami poddanskej pôdy. Vlastníci bývalého urbárskeho majetku tento „spravovali“ ako spoločný majetok [napr. v záujme zachovania jednotného hospodárenia a spravovania lesov bol vydaný zákonný článok XXXI/1879 (lesný zákon), pričom napr. už podľa zákonného článku LIII z roku 1871 lesy bývalých urbarialistov mali byť „spravované“ (nie vlastnené) ako spoločné lesy a hospodárenie s nimi sa malo vykonávať pod dozorom administratívnych vrchností].

Problematiku spravovania spoločných lesov upravoval zákonný článok XIX/1898 o štátnom spravovaní obecných a niektorých iných lesov a holín, ďalej o upravení hospodárskej správy spoločne užívaných lesov a holín, ktoré sú nedielnym vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbarialistov (ďalej len „zákonný článok XIX/1898“), a problematika spravovania spoločných pasienkov bola upravená zákonným článkom X/1913 o nedielnych spoločných pasienkoch (ďalej len „zákonný článok X/1913“). Na základe uvedeného vznikali združovaním vlastníkov niekdajších urbárskych pozemkov urbárske spoločenstvá (lesné, pasienkové), ktorých základnými znakmi bolo nedielne spoluvlastníctvo, t. j. nemožnosť vyčlenenia reálnej parcely zo spoločne „spravovaného“ majetku, rozhodovanie v zhromaždení spoluvlastníkov tohto spoločného majetku, a to hlasovaním podľa princípu väčšiny hlasov vlastníkov počítanej podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov.

Pozemkové spoločenstvá (urbáre) spravujúce pasienkové pozemky podľa zákonného článku X/1913 boli zrušené zákonom Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Sb. n. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárnikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, pričom vlastnícke právo k týmto pozemkom prešlo ex lege z členov týchto pozemkových spoločenstiev na jednotné roľnícke družstvá (ďalej len „družstvo“), ktoré boli zriadené zákonom č. 69/1949 Sb. o jednotných roľníckych družstvách (ďalej len „zákon č. 69/1949 Sb.“) a členovia (spoluvlastníci) pasienkových urbárov sa tak stali iba členmi družstiev. Po zrušení zákona č. 69/1949 Sb., a to zákonom č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách (ďalej len „zákon č. 49/1959 Zb.“), došlo ex lege k obnove individuálneho vlastníctva niekdajších urbárnikov (alebo ich právnych nástupcov) k pozemkom združeným v družstve, ktoré ich iba obhospodarovalo. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 49/1959 Zb. vlastníctvo k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu zostáva zachované.

Urbárske spoločenstvá „spravujúce“ spoločné lesné pozemky boli zrušené zákonom č. 2/1958 Sb., pričom tieto spoločné lesné pozemky boli odovzdané do obhospodarovania krajským správam lesov, alebo ak ich výmera nepresahovala 50 ha, mohli byť odovzdané do obhospodarovania aj družstvám. V prípade, že súčasťou lesa boli aj pasienky, tieto boli odovzdané do obhospodarovania družstva, alebo ak toto nebolo v obci zriadené, tak boli odovzdané do obhospodarovania užívateľom spoločných pasienkov (§ 3 ods. 1 zákona č. 2/1958 Sb.). Subjekt, ktorému bol takto do obhospodarovania odovzdaný les alebo pasienok, ktorý bol súčasťou lesa, zákonodarca označoval pojmom „obhospodarovateľ“, nie vlastník. Vlastnícke právo k obhospodarovateľom obhospodarovaným pozemkom ostalo zachované

individuálnym vlastníkom, t. j. pôvodným členom urbárskych lesných spoločenstiev. Podľa § 9 zákona č. 2/1958 Sb. odovzdanie spoločných lesov do obhospodarovania sa nedotýka doterajších vlastníckych pomerov spoločných lesov a členovia zrušených útvarov ostávajú spoluvlastníkmi spoločných lesov v pomere podľa svojich podielov. Pokiaľ spoločné lesy vlastnil zrušený útvar, prechádza vlastníctvo na členov zrušeného útvaru podľa zásad vyslovených v predchádzajúcom odseku. Ak sa veľkosť podielov jednotlivých členov nedá zistiť, platí, že sú spoluvlastníkmi každý rovnakým dielom. „

10. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v pozemkovoknižnej vložke č. X pre obec a k.ú. D. ako aj v stanovách Urbáru Tvrdošín z 8. októbra 1906 sa nachádza záznam o tom, že pozemky, ktoré boli evidované v uvedenej PK vložke boli spravované podľa zákonného článku XIX/1898. Súd potom dospel k záveru, že je správne tvrdenie žalobcov, že subjekt Bývalí urbárski spolumajitelia obce Tvrdošín, ktorý je zapísaný v pozemkovej knihe vo vložke č. X pre obec a k.ú. D. ako vlastník sporných pozemkov, bol zrušený až zákonom č. 2/1958 Sb. a vlastníctvo k pozemkom ostalo zachované pôvodným vlastníkom – členom zrušeného útvaru. Súd v tomto smere poukazuje aj na stanovy právneho predchodcu žalovaného, že stanovy právneho predchodcu žalovaného boli prijaté okrem iného aj podľa zákona č. 49/1959 Sb. Pokiaľ žalovaný voči tomuto dôkazu namietal, že bol predložený oneskorene, v rozpore so zásadou sudcovskej koncentrácie konania, súd je názoru, že tento dôkaz nebol oneskorene predložený, pretože v tomto konaní súd nevyužil zásadu sudcovskej koncentrácie konania. Na zachovaní vlastníctva pôvodným vlastníkom – členom zrušeného urbárskeho spoločenstva nič nezmenilo ani rozhodnutie Okresného národného výboru Trstená zo dňa 10. 3. 1958, ktoré označil žalovaný ako svoj právny titul nadobudnutia vlastníctva k dotknutým pozemkom. Skutočnosť, že toto rozhodnutie doteraz nebolo formálne zrušené, nemôže znamenať, že by pôvodní vlastníci pozemkov stratili vlastníctvo k dotknutým pozemkom. Žalovaný nespochybňoval, že žalobcovia ako členovia v súčasnosti jestvujúceho pozemkového spoločenstva so sídlom v Tvrdošine sú právnymi nástupcami osôb – pôvodných vlastníkov pozemkov, zapísaných v pozemkovoknižnej vložke č. X pre obec a k.ú. D. Žalovaný síce tvrdil, že žalobcovia nepreukázali výšku svojich spoluvlastníckych podielov, no ako už súd uviedol, žalobcovia sú k pozemkom, vo vzťahu ku ktorým sa domáhajú určenia vlastníctva evidovaní na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. D. v spoluvlastníckych podieloch, ktoré sú uvedené v žalobe, avšak ich vlastníctvo je spochybnené duplicitným zápisom žalovanému ako vlastníka k rovnakým pozemkom. Nie je teda potrebné, aby žalobcovia osobitne preukazovali, v akých spoluvlastníckych podieloch sú vlastníkmi dotknutých pozemkov, pretože to vyplýva priamo z ich zápisu na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. D..

11. Žalovaný voči žalobe namietal aj to, že pokiaľ by aj nenadobudol vlastníctvo k dotknutým pozemkom na základe rozhodnutia Okresného národného výboru Trstená zo dňa 10. 3. 1958, toto rozhodnutie je právnym titulom pre vstup do oprávnenej a nerušenej držby pozemkov, ktorá podľa neho trvala od roku 1957, kedy vstúpil do užívania pozemkov až do roku 1991, kedy si žalobcovia uplatnili reštitučný nárok na pozemky. Súd dospel k záveru, že žalovaný nemohol vydržať vlastníctvo k dotknutým pozemkom. Čo sa týka právnej úpravy vydržania, tak v období od 1. 1. 1951 do 31. 3. 1964 bol v účinnosti tzv. stredný Občiansky zákonník – zákon č. 141/1950 Sb., ktorý za predmet vydržania určil hnutelné a nehnuteľné veci, pričom z vydržania boli vyňaté veci v socialistickom vlastníctve. Dĺžka vydržacej doby bola stanovená na tri roky pri hnutelných veciach a desať rokov pre nehnuteľné veci. Zmena nastala v období od 1. 4. 1964 do 31. 3. 1983 (za účinnosti Občianskeho zákonníka – zákona č. 40/1964 Zb.), ktorý vo svojom znení účinnom od 1. 4. 1964 nadobudnutie vlastníctva vydržaním vôbec neupravoval. Ak teda vydržacia doba neuplynula najneskôr do 31. 3. 1964, k nadobudnutiu vlastníctva vydržaním nedošlo. Vydržanie bolo reaktivované až novelou Občianskeho zákonníka č. 131/1982 Zb., účinnou od 1. 4. 1983. Toto vydržania však bolo oproti skoršej úprave zúžené len na fyzické osoby (občanov) a nevzťahovalo sa na právnické osoby (organizácie). K zmene tejto úpravy došlo až zákonom č. 509/1991 Zb., účinným od 1. 1. 1992, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ právny predchodca žalovaného vstúpil do užívania pozemkov najskôr dňom 10. 3. 1958, kedy bolo vydané rozhodnutie o prevzatí pozemkov (žalovaný uvádza, že vstúpil do užívania pozemkov v roku 1957, čo však nemôže byť pravdivé, pretože rozhodnutie ONV Trstená bolo vydané až dňa 10. 3. 1958), tak pozemky nemohol nadobudnúť vydržaním, pretože od 10. 3. 1958 do 1. 4. 1964, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, neuplynula vydržacia doba 10 rokov, ale len necelých 6 rokov. Vydržanie právnickou osobou bolo potom zákonom upravené až novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 509/1991 Zb., účinným od 1. 1. 1992 – to však bolo až po tom, čo si pôvodní vlastníci pozemkov uplatnili svoj nárok na vrátenie pozemkov. Žalovaný teda pozemky nemohol nadobudnúť vydržaním, pretože nespĺnil zákonom stanovené podmienky pre vydržanie, predovšetkým

užívanie pozemkov po stanovenú dobu. Súd však okrem toho ešte zdôrazňuje aj , že hoci žalovaný poukazoval na to, že pôvodní vlastníci pozemkov (právni predchodcovia žalobcov) počas obdobia od roku 1958 do roku 1991 neuplatnili svoje vlastnícke právo vo vzťahu k dotknutým pozemkom a v nadväznosti na to tvrdil, že jeho držba bola nerušená, nemožno súhlasiť ani s týmto tvrdením. Obdobie od roku 1948 do novembra 1989, kedy došlo k zmene spoločenského zriadenia, bolo obdobím neslobody, kedy v zásade ani nebolo reálne uvažovať o uplatnení vlastníckeho práva k pozemkom v užívaní jednotného roľníckeho družstva. Na podmienku, aby držba bola nerušená, treba nahliadať aj v kontexte historických podmienok, ktoré sa k danému obdobiu viazali. Obdobie od roku 1948 do novembra 1989 bolo na území vtedajšej Československej socialistickej republiky silne poznačené charakterom socialistického štátneho zriadenia, ktoré zdôrazňovalo úlohu kolektívizácie, socialistického vlastníctva a potláčalo súkromné vlastníctvo a tiež uplatňovanie ľudských a občianskych práv, vrátane práva vlastníckeho. Vzhľadom na uvedené súd považuje za nedôvodné tvrdenie žalovaného, že dotknuté pozemky nadobudol vydržaním.

12. Čo sa týka procesných súvislostí, súd zamietol návrh žalovaného na vypočutie svedkov A. O. M. a O. T.. Navrhol ich s odôvodnením, že ide o zamestnancov spoločnosti Geodet spol. s r.o., ktorí vypracovali návrh ROEP, ktorý zatiaľ nebol schválený ani zapísaný v katastri nehnuteľností, no tieto osoby by sa vedeli vyjadriť k tomu, či existuje duplicita zápisov vlastníctva k dotknutým pozemkom. Žalobcovia s vykonaním týchto navrhnutých dôkazov nesúhlasili s tým odôvodnením, že v tomto konaní sa nerieši ROEP, ale aktuálny stav a navrhnuté výsluchy by boli nadbytočné. Súd dospel k záveru, že vykonanie žalovaným navrhnutých výsluchov by bolo nadbytočné, pretože duplicitu zápisu vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré sú predmetom žaloby, má súd preukázanú z vyjadrenia Okresného úradu Tvrdošín, ktoré odpovedalo na výzvu súdu a tiež je okresný súd viazaný záväzným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorú ohľadne otázky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vyslovil v uznesení sp. zn. 4Cdo 132/2018 zo dňa 18. 12. 2019.

13. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobcom priznal náhradu trov konania, pretože boli v konaní úspešni (§ 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.